

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Seruatio episcopo et confessore. Cap[itulum]. clxij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sanctis in mēse maij occurrētibus Folio. cxij.

In honorem beate Marie virginis et omnium martyrum consecravit tertio idus maij locum quoque ipsum sancte marie ad martyres appellauit qui modo sancta maria rotunda vocatur a populo. Nonnum enim confessorum solennia ab ecclesia agebantur. Sicque in urbe roma ipsum diem in honore omnium martyrum celebrari in ipsa ecclesia ordinauit. Ut sic templum quod fabri carum fuerat omnibus idolis tunc dedicatum est oibis sc̄tis: ut exclusa multitudine demonum celebraref multitudo sc̄t̄. Sic quoque tunc rome in ipso loco festum illud usque hodie celebratur tertio idus maij.

De sancto Bonifacio papa primo et confessore.

Lap. cix.

Bonifacius papa huius nomis primi anno 300mo papae in episcopatu romano succedit. Et sedit annos tres: mensis octo: dies vndecl. hic natione romanus ex patre iocundo presbytero viribus: sub consensione cuius euangelio ordinatus vno die. Eulalius quippe ordinatur in basilica constantiniana. Bonifacius autem in basilica iulii. Et fuit magna dissensio in clero. Audies hoc placida augusta cum filio suo valentianino imperatore dum sederet rauenne retulit hochonorio augusto mediolanii residenti. Tunc ambo augusti missa auctoritate precepit: ut ambo ex rete de civitate. Qui cum pulsi exissent tandem utriusque augusti bonifacium ad urbem reuocauerunt et eum pontificem constituerunt. Hic constituit: ut nulla mulier aut monacha vase sacra vel palam altaris contingere: aut lanaret: nec in ecclesia incensum poneret. Erat seruus aut curie obnoratus non fieret clericus. Hic fecit oratorium in cimiterio sancte felicitatis: et ornauit sepulchrum eius. Hic autem beatissimus paterna pietate clericos aluit: pauperes souit: cunctos honoras: fuit misericordius in diebus suis super omnes homines et misericors: vni ab oibis amabatur. Et sepultus facit in ecclesia sancti petri.

De sancto bonifacio papa quarto.

Lap. cxi.

Bonifaci⁹ papab⁹ suis nominis quartus natione marsorum ex patre iohanne medico bonifaciu⁹ pape tertio immediata in episcopatu romano successit: et sedit annos sex: mēses octo: dies vigintiduo. Hic obtinuit ab augusto phoca imperatore: ut ecclesia beati petri apostoli caput esset omnium ecclesiarum:

quia constantinopolitana caput omnium se scribat. Hic etiam obtinuit dari ecclie templū quod ab antiquis in urbe pantheon vocabatur: ut supra dictum est. Quod ipse ab aliis idolastris sorribus consecravit in honorem dei genitricis Marie et omnium martyrum christi. Eiusque die consecrationis solennitatem in urbe constituit celebrandas. Aliaque multa laudabilia opera fecit. Et hic sepultus est ad sanctum petrum apostolum. Et cessavit episcopatus mēses septem et dies vigintiquinqz.

De sancto Bernatio episcopo et confessore.

Lap. cxi.

Eruatius episcopus traiectensis temporibus Hieronymi et Ambrosii doctorum claruit. Hic propinquus senatori Bernardi caro nomen existit: fuit enim filius Emanuelli eiusdem fratrii elizabeth et filii Desmerie sororis sancte Anne matris domine nostre: ut sic elius et Elizabeth mater baptiste beate virginis fuerunt consobrini secundo via delicti consanguinitatis gradu. Emanus vero pater Bernatii est una parte: et christus ex altera filii consobrinarum exiterunt tertio gradu. Sicque si christus filium habuisset cum Bernatio: fuisse in quartu gradu ex consobrinis nepotes. Mater vero sancti Bernatii vero: emin vocata est Demilia. Natusque est in oppido phestia ad austrium Armeniae terra hebreorum in regione praeditis: quo decem tribus israel translate fuerant. Qui adhuc existens infantulus loca sacra hierosolymis visitauit: et in sanctis perseverans operibus ad presbyteratus ordinem ascensit: deinde ab angelo monitus abiit ad octauiam ciuitatem galliarum sitam in littore oceanie ad predicandum verbum domini codem angelis loibi duce: ad quem locum deueniens repersit septuaginta duas congregaciones inuicem dissidentes: que segregatim conuenerant pro episcopo ipsius urbi eligendo: cuius sedes per septenimum vacuerat post obitum episcopum valentini: que ad extrema deueniens diuinum spiritu eius mandauerat neminem eligenduz: nisi diuina revelatione communis omnium electio aliquem nominasset. Hec autem Bernatius audiens: dum pro eorum concordia ante altare desum orans procumberet: angelus eisdem apparsens baculum sancto pastoralem tradidit: et sic repente in ipsum omnis populus conuenit. Factus ergo episcopus tam gratie fuit: ut patria lingua predicans ab omnibus nationibus suo idiomate verba eius perciperentur: multorumque miraculorum gloria claruit. Nam ciborum eius reliquias egris quicunque gustantes: aut pedes

Liber

vel manus deosculantes continuo sanabantur.
Post aliquod ḥo tempus emulatione ciuium
a ciuitate pulsus venit traectum. Ibis turba
beati petri ecclesiam rugitur edificans penite-
tie operib⁹ vacabat: vbi sibi per viuum a dñō re-
uelatur: hūnoꝝ gentes galliarū r̄b̄es t maxie
octauia eueruras: quā visionē octauiam acce-
dens dum populo nunciasset: illi quoꝝ timen-
tes: ne propter peccatū in ipm commissum hec
sibi futura contingenter: fernatū pro imperiā
da ventia nuncū populi ad sedem apostolicam
delegarunt. Qui veniens traectū lapidem
altaris pulcherrimū trabe ruente cōscissum di-
gito super scissuram deducto reintegrait. In
deqꝝ romā accessit: vbi cū in festo dñicē annun-
ciationis in ecclesia beati petri oraret pro po-
pulo apostolorū princeps sibi in somnis appa-
ruit: galliamqꝝ diuinam euadere nou posse sen-
tentiam propter eorum peccata reuelauit. In
cuius testimonium clavem argenteam ei dedit:
quam ille euigilans in manu repperit: t perpe-
tuo pro reliquiꝝ reservauit. Cum autem reuer-
teretur egressus romā a gothis capis: qui tunc
italiam devastabant. Ei per noctem angelī cū
luce nimia in custodia apparuerunt: eumqꝝ so-
luti dimiserunt. Cum autē die altero a gothis
torquendus queritur in carcere clauso non in-
veniuit. Reperitur tandem ab ip̄is solutus in
quodam campo sopitus: cui aquila grandis in-
fidens: altera alarum eum a sole obumbrabat.
alterā mouens quasi flabello ei aurā vēslabat.
Quod gothi cernētes t stupentes illi in pace
dimiserūt. Cteniens autē in terram vagionū
cum siti affligaretur: dligito signo crucis in ter-
rā facto fons aque de humo scaturit: t exinde
vlḡ in presens nūqꝝ defecit. Degens colo-
nie apud sanctum seuerinum cum orarer a con-
focio super caput eius ignis columna conspi-
citur: que nimia celeritate celum progreditur.
Apud merensem r̄b̄es celeb̄as facies eius
solis claritate resulfit. Reuersus ergo octa-
uiam: t que viderat referēs sanctorū reliquias
t vasa sacra vna cum populo traectū transiulit
pesti superuenture referuanda. Et cum in iti-
nere fessus quiescere vellet: nec sedem paratā
haberet: terra tumens in modū pulvinario se
extulit: vbi t sedendo quietuit. Sicq; ibidem
vlḡ in presens manet. Diem obitus sui pre-
sciens celebrata missa populu sacris exhor-
tationibus dudum admonuit: cui angelus assi-
stere v̄sus fuit. Et cum diutius orasset luce co-
spicua instar solis radij euz per tres horas pro-
regente emisit sp̄ritum. iiii. idus maii. que tūc
dies penthecostes occurrerat. Eius corpus
memorato quo sup̄a tempore in ecclesia tra-
crei. sepulrum est: vbi infinitis t admirandis
figuis effulget. Inter que cum primo in via
publica sub duō sepulrib⁹ diutius queuisset
cum tempore hyemis osa in circuitu nit replie-

Quartus

ret. nunqꝝ sepulchrum eius tetigit: donec inda-
stria ciuium basilica super ipsum edificata est.
Re vera de isto sancto singularis annoꝝ lon-
geuitas reperitur: quia si vera sunt que de ipso
scribunt preter cōmūnē modernū nature cur-
sum vita eius per annos viii. ccc. concluditur
adeo fuisse mirabiliter protelata. Si enim diligē-
ter rēpora computent̄ seruatius vel christo fuit
cōtemporaneus: vel si post eius ascensionē na-
tus noꝝ portuerit ultra annos sexaginta elapsos
fuisse: vel ad plus. lxx. Quod si ambroſio t hie-
ronymo cōtemporaneus extitit illos circa an-
nos dñi cōstat. ccclxx. vel circa florisse. Et sic
seruatius ad etatē quam diximus peruenisse:
Quod si quis legendā seruatii de mēdacio ac-
cuserit: nouerit eā rēpore hērīcī q̄nti impatoris
a celestino papa. iiii. in publico cōſistorio autē
tacitā: vbi oia q̄ dicta sunt approbata fuerunt.
De sc̄o h̄lario abbate. Lāp. clxi.

Hlarus abbas tem-
pore theodorici regis longobar-
dorum claruit. hic de tuscia orū
dus dum puerulus ep̄ſolas pau-
li legeret dūlino spiritu inspirat⁹
t a seniore de vita solitaria informatus annoꝝ
xiij. relicto seculo deum orauit: vt eū ad locum
duceret: vbi solitarius deo servire posset. Ei du-
ctor extitit. Ad cuius radices uno miliario flu-
uius decurrebat: vbi in sanctitate vite deo soli
vacare cepit. Adeoꝝ p̄fecit vt infra triennium
in vertice mōris ecclesia construeret inferiusq;
speluncā habitationis sue locaret: ac de labore
manū victum acquireret. Sicqꝝ annorum cxi
stens viginti summi perfectionis apicem vite
regularis attinxit. Eodē tēpore olibrinus qđa
nobilis ciuius rauēnas a demonio oppressus est
clamare per os eius immūdo sp̄ū q̄ a nullo in-
de nisi ab h̄lario ejici posset. Et designato loco
t virti effigie ducrus est olibrinus ad virum dei:
quem sibi in ecclesia oblati cōfestim ab obſe-
ſione liberavit: t ad xp̄m cōuertit: Quē quidā
sūltan⁹ p̄sbyrer casu illac transiēs cū uxore t oī
familia p̄misui sexus numero. Et baptizauit.
Et post tridū v̄ror eius Eustachia a seculo m̄
grauit. Olibrinus ḥo oībus pro christo erogat⁹
cū filiis suis iulio t eunomio monachus sancti
h̄lari factus est: qui t cenobitis predihs ditauit:
vbi t magna monachoz multitudine breui tēpo-
re excreuit. quibus sanctus deo v̄niēdi regulaz
ordinauit. Ei aut̄ ad instantiam quozūdām
emulorū dicentib⁹ h̄lariū cū sociis inobedien-
tes regnū mandatis: theodoricus rex milites
suos misisset ad monasteriū spolandom: illi bi-
duo per deuita mōrtū oberrātes ad id minime
ventre poruerūt. Quod rex audiēs personali-
ter illuc accessit: et dum equo insidens curiam